20 Project Λειτουργικών Συστημάτων

```
Συνεργάτες:
Βέργος Γεώργιος , ΑΜ:1072604
Τσούλος Βασίλειος, ΑΜ:1072605
Γκίκας Πέτρος, ΑΜ:1072512
Βλάχος Σταύρος ,ΑΜ:1072489
Εξάμηνο:5°
Ημερομηνία:23/1/2022
Ερώτημα Α:
Ο κώδικας για το ερώτημα μας θα είναι:
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
                       /* exit(), malloc(), free() */
#include <sys/types.h> /* key t, sem t, pid t
#include <sys/shm.h>
                        /* shmat(), IPC_RMID
                       /* errno, ECHILD
#include <errno.h>
#include <semaphore.h> /* sem_open(), sem_destroy(), sem_wait().. */
#include <fcntl.h>
                      /* O CREAT, O EXEC
                                                */
#define N 2
typedef sem t Semaphore;
Semaphore* s; //epeidh to heap einai koino se oles tis diergasies prepei na epitrepoume mono se mia ana pasa
stigmh na peirazei thn p kai to heap
int main(){
key t shmkey;
int shmid;
shmkey = ftok ("/dev/null", 5);
shmid = shmget (shmkey, (N+2)*sizeof(int), 0644 | IPC CREAT);//koinh mnhmh pou apoteleitai apo ton pointer sto
heap array metavliti size diladi prosorino megethos tou pinaka kai p to athrisma pou theloume
int* p;
int* heap;
int* size;
p=(int*)shmat(shmid, NULL, 0);
*p=0; //vazoume thn metavliti p sth koinh mnhmh kai thn arxikopoioume se 0
heap=p+1;
size=p+2;
*size=0;
*(heap+0)=-1;
//arxikopoihsh tou heap
eisagogi();
int i;
pid_t pid[2];
s = sem_open ("Semaphore", O_CREAT | O_EXCL, 0644, 1);//arxikopoihsh shmaforou se 1
for (i=0; i<2; i++)
{//dhmiourgoume dio paidia meso ths fork
pid[i] = fork ();
if (pid[i] == 0)
{
break;
}
}
if(pid[0]==0){
sem wait(s);//sygxronizoume katalila th diergasia oste na borei na peiraksei to p mono ayth eno oi ales diegasies de
tha dikaountai prosvasi
int i;
```

```
for(i=1;i<=10;i++){
(*p)=(*p)+getMin();
sem_post(s);
}
else if(pid[0]!=0&&pid[1]==0){
int j;
sem_wait(s);
for(j=1;j<=10;j++){
(*p)=(*p)+getMin(); //an eixame N diergasies genika tote to orio sto for tha htan pali 10 logv tou oti 10*N/N=10
sem_post(s);
}
}
int getMin(){
int min, last, temp, paidi;
min=*(heap+1);
last=*(heap+(*size)--)
for(temp=1;temp*2<=*(size);temp=child){
child=child*2;
if (child != *(size) && *(heap+child + 1)) < *(heap+child) {
child++;
if(last>*(heap+child)){
*(heap+temp)=*(heap+child);
else{
break;
}
*(heap+temp)=last;
return min;
} //synarthsh pou pernei to elaxisto apo to min heap(ayto to stixio sth riza) kai to diagrafei apo to heap epeita
}
void eisagogi(){//synarthsh pou eisagei ta stixia ths ekfonhshs sto min heap
int i;
for(i=1;i<=10*N;i++){}
*(size)= *(size)+1;
*(heap+size)=i;
int temp=*size;
while (*(heap+temp/2) >i) {
*(heap+temp) = *(heap+temp/2);
temp /= 2;
}
*(heap+temp)=i;
}
}
B)
Αν το heap δεν ήταν διαμοιραζόμενο τότε η μεταβλητή p δε θα πάρει τελική τιμή το άθροισμα των αριθμών
[1,...,20] π.χ για N=2 δηλαδή *p=210 αλλά *p=110. Γενικά για N διεργασίες όπου το άθροισμα κανονικά(shared
heap) θα είναι 10*N(10*N+1)/2 θα είναι N*10*11/2=55*N. Από αυτό καταλαβαίνουμε ότι αν δεν είναι κοινό το
heap σε κάθε διεργασία παιδί το πρόγραμμα θα προσθέτει στην p μόνο τα 10 πρώτα στοιχεία του πίνακα κάθε
```

Ερώτημα Β:

φορά.

```
#include <stdio.h>
                    /* exit(), malloc(), free() */
#include <stdlib.h>
#include <sys/types.h> /* key t, sem t, pid t
#include <sys/shm.h> /* shmat(), IPC_RMID
                     /* errno, ECHILD
#include <errno.h>
                                            */
#include <semaphore.h> /* sem_open(), sem_destroy(), sem_wait().. */
#include <fcntl.h>
                    /* O_CREAT, O_EXEC
typedef sem_t Semaphore;
Semaphore* cSem;
Semaphore* DataBase;
int main(){
                     loop variables */
int i;
pid_t pid[2];
cSem=sem_open ("cSem", O_CREAT | O_EXCL, 0644, 1);
DataBase=sem_open ("DataBase", O_CREAT | O_EXCL, 0644, 1);
key_t shmkey;
int shmid;
shmkey = ftok ("/dev/null", 5);
shmid = shmget (shmkey, 3*sizeof(int), 0644 | IPC_CREAT);
int* rc;
int* wc;
int* priority;
rc=(int*)shmat(shmid, NULL, 0);
wc=rc+1;
priority=rc+2;
*wc=0;
*rc=0;
*priority=0;
for (i=0; i<2; i++)
pid[i]=fork();
if (pid[i] == 0)
{
break;
}
}
//anagnostis
if(pid[0]==0){
while(1){
sem_wait(cSem);
*rc=*rc+1;
sem_post(cSem);
sem_wait(DataBase);
if(*priority==0){
printf("Reading\n");
sem_wait(cSem);
*rc=*rc-1;
if(*wc!=0){
*priority=1;
ł
sem_post(cSem);
}
```

```
else{
sem_wait(cSem);
if(*wc==0){
*priority=0;
ł
*rc=*rc-1;
sem_post(cSem);
ł
sem_post(DataBase);
ł
ł
//eggrafeas
else if(pid[0]!=0 && pid[1]==0){
while(1){
sem_wait(cSem);
*wc=*wc+1;
sem_post(cSem);
sem_wait(DataBase);
if(*priority==1){
printf("Writing\n");
sem_wait(cSem);
*wc=*wc-1;
if(*rc!=0){
*priority=0;
ł
sem_post(cSem);
ł
else{
sem_wait(cSem);
if(*rc==0){
*priority=1;
*wc=*wc-1;
sem_post(cSem);
ł
sem_post(DataBase);
ł
ł
else{
sem_unlink ("cSem");
sem_close(cSem);
sem_unlink ("DataBase");
sem_close(DataBase);
}
```

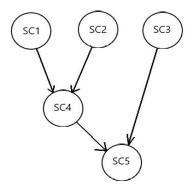
}

Μεταγλωττίζοντας το πρόγραμμα με gcc -pthread ektel askisi2_b_project.c και εκτελώντας με ./ektel Επειδή οι δύο διεργασίες θέλουν να προσπελάσουν ταυτόχρονα τη βάση(και ο αναγνώστης και ο εγγραφέας) τυπώνεται στην οθόνη:

Reading Writing Reading Και ούτω καθ'εξής όπως ζητείται.

Ερώτημα Γ:

Γράφος Προτεραιοτήτων:

Var s1,s2,s3,s4 semaphores;

```
S1=s2=s3=s4=0;
cobegin
begin SC1; signal(S1); end
begin SC2; signal(S2); end
begin wait(S1); wait(S2) SC4; signal(S3);end
begin SC3; signal(S4); end
begin wait(S3); wait(s4) SC5; end
coend
```

Κωδικας:

if $(pid[0] == 0){$

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
                       /* exit(), malloc(), free() */
#include <sys/types.h>
                         /* key_t, sem_t, pid_t
#include <sys/shm.h>
                         /* shmat(), IPC_RMID
#include <errno.h>
                       /* errno, ECHILD
                          /* sem_open(), sem_destroy(), sem_wait().. */
#include <semaphore.h>
                      /* O_CREAT, O_EXEC
#include <fcntl.h>
typedef sem_t Semaphore;
Semaphore* s1;
Semaphore* s2;
Semaphore* s3;
Semaphore* s4;
int main(){
int i;
pid_t pid[5];
s1 = sem_open("Sem1", O_CREAT | O_EXCL, 0644, 0);
s2 = sem_open("Sem2", O_CREAT | O_EXCL, 0644, 0);
s3 = sem_open("Sem3", O_CREAT | O_EXCL, 0644, 0);
s4 = sem_open("Sem4", O_CREAT | O_EXCL, 0644, 0);
for (i=0; i<5; i++)
{
pid[i] = fork();
if(pid[i] == 0)
break;
}
```

```
system("echo system call 1");
sem_post(s1); //signal ton shmaforo
}
else if (pid[0] != 0 \&\& pid[1] == 0)
system("echo system call 2");
sem_post (s2);
else if (pid[0] != 0 && pid[1] != 0 && pid[2] == 0)
system("echo system call 3");
sem_post (s4);
}
else if (pid[0] != 0 && pid[1] != 0 && pid[2] != 0 && pid[3] == 0)
{
sem_wait(s1);
sem_wait(s2);
system("echo System call 4");
sem_post (s3);
}
else if (pid[0] != 0 && pid[1] != 0 && pid[2] != 0 && pid[3] != 0 && pid[4]==0)
{
sem_wait(s3);
sem_wait(s4);
system("echo system call 5");
}
else{
sem_unlink ("Sem1");
sem_close(s1);
sem_unlink ("Sem2");
sem_close(s2);
sem_unlink ("Sem3");
sem_close(s3);
sem_unlink ("Sem4");
sem_close(s4);
}
Μεταγλωττίζοντας το πρόγραμμα με gcc -pthread ektel2 erotimac_semaphoroi.c και εκτελώντας με ./ektel2
Τυπώνονται τα εξής:
System call 1
System call 2
System call 3
System call 4
System call 5
Σε άλλο σενάριο εκτέλεσης έχουμε:
System call 1
System call 3
System call 2
System call 4
System call 5
Που επιβεβαιώνει τον συγχρονισμό των system call με χρήση σημαφόρων.
```

ΕΡΩΤΗΜΑ Δ:

Το λάθος οφείλεται στο τρόπο που χρησιμοποιούνται οι δύο διαμοιραζόμενες μεταβλητές στη συνάρτηση Leave p(free p). Έστω ότι έχουμε το ακόλουθο σενάριο:

Έστω κάποια στιγμή το parking είναι γεμάτο και ότι ένας πελάτης θέλει να μπει στο parking. Δηλαδή θα έχουμε free_s=0 και free_a[0,n-1]=false. H enter_p() θα σταματήσει την εκτέλεση στη γραμμή await(free_s>0). Αν κάποια μετέπειτα στιγμή κάποιος άλλος πελάτης φύγει από το parking εκτελώντας την Leave_p(free_p) θα έχουμε free_s=1. Έστω όμως ότι η εκτέλεση της Leave_p(free_p) διακοπεί πριν προλάβει να εκτελέσει την free_a[free_p]=true. Έτσι όταν θα πάει να εκτελεστεί από τον άλλο πελάτη ο υπόλοιπος κώδικας της Enter_p() . Αφού θα μειώσει την free_s=0 στη συνέχεια θα πάει να εκτελέσει την Επιλογή_θέσης() η οποία δε θα μπορεί να επιστρέψει κάποια έγκυρη θέση αφού όλες οι θέσεις του free_a είναι στο false μιας και δε πρόλαβε να εκτελεστεί η δεύτερη κρίσιμη περιοχή της Leave_p(free_p). Έτσι ο πελάτης ενώ υπάρχει ελεύθερη θέση δε του δίνεται ποτέ και παραμένει συνέχεια στο χώρο αναμονής.

Ένας τρόπος να το λύσουμε αυτό είναι να αλλάξουμε τη σειρά με την οποία εκτελούνται οι δύο κρίσιμες περιοχές στην leave_p(free_p) δηλαδή πρώτα να εκτελεστεί η :

```
region free_a do
free a[free p]:= TRUE;
Και μετά η:
region free_s do
free_s := free_s + 1;
Άρα ο κώδικας μας θα είναι:
Enter_p(){
Integer free p;
Region free_s do{
Await(free s>0);
Free_s=free_s-1;
}
Region free a do{
Free_p=Επιλογή_θέσης(free_a);
If έγκυρη free_p{
Free_a[free_p]=false;
Τύπωσε εισιτήριο στάθμευσης με θέση free p;
}
}
}
Leave_p(free_p){
Region free a do{
Free_a[free_p]=true;
Region free s do{
Free s=free s+1;
}
```

ΜΕΡΟΣ Β **ΕΡΩΤΗΜΑ Α**

Χρονική Στιγμή	Άφιξη	Εικόνα Μνήμης	KME	Ουρά Μνήμης	Ουρά KME	Τέλος -				
0	P1	O:620K	-	P ₁	-					
1	P2	P1:180K O:440K	P1	P ₂	-	-				
2	Р3	P1:180K P2:100K O:340K	P2	P ₃	P1	-				
3	P4,P5	P1:180K P2:100K O:340K	P2	P ₃ ,P ₅ ,P4	P1	P2				
4	P6	P1:180K P5:90K O:350K	P5	P3,P4,P6	P1	-				
5	-	P1:180K P5:90K P6:80K O:270K	P6	P ₃ ,P ₄	P1,P5	-				
6	-	P1:180K P5:90K P6:80K O:270K	Р6	P ₃ ,P ₄	P1,P5	P6				
7	-	P1:180K P5:90K P3:350K	P5	P4	P1,P3	-				
8	-	P1:180K P5:90K P3:350K	P5	P4	P1,P3	-				
9	-	P1:180K P5:90K P3:350K	P5	P4	P1,P3	P5				
10	-	P1:180K O:90K P3:350K	P3	P4	P1	-				
11	-	P1:180K O:90K P3:350K	P3	P4	P1	-				
12	-	P1:180K O:90K P3:350K	P3	P4	P1	-				
13	-	P1:180K O:90K P3:350K	P3	P4	P1	-				
14	-	P1:180K O:90K P3:350K	Р3	P4	P4 P1					
15	-	P1:180K P4:100K O:340K	P1	-	P4	-				
16	-	P1:180K P4:100K O:340K	P1	-	P4	-				
17	-	P1:180K P4:100K O:340K	P1	-	P4					
18	-	P1:180K P4:100K O:340K	P1	-	- P4					
19	-	P1:180K P4:100K O:340K	P1	-	P4	-				
20	-	P1:180K P4:100K O:340K	P1	-	P4	P1				
21	-	O:180K P4:100K O:340K	P4	-	-	-				
22	-	O:180K P4:100K O:340K	P4	-	-	-				
23	-	O:180K P4:100K O:340K	P4	-	-	-				
24	-	O:180K P4:100K O:340K	P4	-	-					
25	-	O:180K P4:100K O:340K	P4	-	-	-				
26	-	O:180K P4:100K O:340K	P4	-	-	P4				

ΕΡΩΤΗΜΑ Β

A)

Μέγεθος Σελίδας : 1KB=1024 bytes Μέγεθος Διεργασίας : 6100 bytes

Ισχύει ότι 6100=5*1024+980. Αυτό σημαίνει ότι η διεργασία θα γεμίσει πλήρως στη φυσική μνήμη 5 πλαίσια

σελίδας και στο 6° πλαίσιο θα δεσμεύσει τα 980 bytes από τα 1024. Άρα η Εσωτερική Κλασματοποίηση θα είναι: 1024-980= **44 bytes.**

B) Πίνακας **Σελίδω**ν

ΑΛΣ	AΠM(dem)	AΠM(binary)					
0	11	1011					
1	12	1100					
2	1	1					
3	15	1111					
4	-	-					
5	8	1000					

1024 bytes = 2^{10} bytes αρα 10 bits \rightarrow Μετατόπιση.

και 20 - 10 = 10 bits → Αριθμός Σελίδας.

Επειδή το μέγεθος πλαισίου σελίδας είναι 1 Kbytes και η φυσική μνήμη έχει χωρητικότητα 4 MB αυτό σημαίνει ότι αποτελείται από 2^{12} πλαίσια σελίδας. Η φυσική διεύθυνση θα αποτελείται από 22 bits τα 10 θα είναι η μετατόπιση ενώ τα πιο σημαντικά 12 bits θα είναι ο αριθμός πλαισίου σελίδας.

i)00388₍₁₆₎= 0000000001110001000₂

Αριθμός σελίδας : 0000000000_2 Μετατόπιση : 1110001000_2 Από πίνακα σελίδων έχουμε 0→11→1011

Aρα ΤΕΛΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΎΝΣΗ: 0000000010111110001000₂ = 002F88₁₆

i)

 $0125F_{(16)} = 00000001001001011111$

Αριθμός σελίδας : 000000100 **Μετατόπιση** : 1001011111

Από πίνακα σελίδων έχουμε 4 -> - δηλαδή το τμήμα αυτό της διεργασίας δε βρίσκεται στη φυσική μνήμη.

i) 015A4₍₁₆₎= 00000001010110100100

Αριθμός σελίδας : 000000101_2 **Μετατόπιση :** 0110100100_2

Από πίνακα σελίδων έχουμε 5→8→1000

Aρα ΤΕΛΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΎΝΣΗ: = 000000001101001002 = 0021 $A4_{16}$

Ερώτημα Γ

Αλγόριθμος LRU:

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Α.Α.Δ.	2	5	8	1	8	7	5	1	8	2	4	2	1	3	6	4	7	5	3	7
0	2	2	2	2	2	7	7	7	7	2	2	2	2	2	2	4	4	4	4	4
1		5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	6	6	6	6	3	3
2			8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	3	3	3	3	5	5	5
3				1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	7	7	7
M/H	M	M	M	M	Н	M	Н	Н	Н	M	M	Н	Н	M	M	M	M	M	M	Н

Αποτυχίες στον LRU = 13.